

ОЦЕ ПО-НАШОМУ!

УСИК відправив британця «НА ПЕНСІЮ»

Уніч із суботи на неділю у британському Манчестері один із найвідоміших українських спортсменів Олександр Усик – чемпіон світу з боксу за версіями WBC, WBA Super, IBF і WBO у важкій вазі – провів бій на захист чемпіонського титулу проти представника Великої Британії Тоні Белью.

Усе закінчилося нокаутом у виконанні українця у восьмому раунді. Але бій був серйозним, довготривалим та непростим. До моменту вирішального удару, який і відправив господаря рингу на підлогу, Усик почасти програвав за підрахунками суддів. Коментатори відзначали, що Белью провів ледь не найкращий бій у кар'єрі. Але наш Усик був нездоланим!

І після кінця поєдинку британець заявив, що вважає Олександра Усика одним із кращих боксерів за всю історію. «На рингу він навіть кращий, ніж про нього говорять», – підкреслив Белью.

Тому наші щирі вітання боксерів, якого можемо вважати і своїм земляком, бо в дитинстві Олександр Усик жив на Коропщині, де його та батьків добре знають і шанують.

А ось після фінального гонга доля боксерів склалася по-різному. Усик, який захистив звання абсолютного чемпіона у важкій вазі, тепер планує перейти в суперважку (найпрестижнішу) вагову категорію – ту саму, де нещодавно законодавцями боксерської «моди» були брати

Клички. А колишній чемпіон світу за версією WBC Белью заявив про завершення кар'єри...

Сергій КАРАСЬ

Професійний боксерський ринг – мешканцям Ніжина

За сприяння народного депутата України Олександра Кодола в Ніжині з'явився професійний вуличний боксерський ринг.

Його урочисто відкриття відбулося на міському стадіоні «Спартак». На свято завітали народний депутат Олександр Кодол, міський голова Ніжина Анатолій Лінник, представники спортивної громадськості міста, відомий український професійний боксер – ніжинець Петро Іванов, юні боксери.

Цей олімпійський ринг – унікальний та єдиний в Україні в такому вигляді. Його відкриття започаткує но-

ві спортивні традиції для жителів Ніжина, небайдужих до активного способу життя. Адже це стане чудовою передумовою для проведення професійних тренувань, організації обласних або загальноукраїнських змагань та встановлення високих спортивних рекордів.

«Уже невдовзі ми плануємо відкриття сучасного спортивного містечка і не збираємося зупинитися на досягнутому. Саме тому я переконаний, що наш проект «Спортивний Ніжин – здоров'я нації» стане запорукою не тільки активізації способу життя, а й становлення майбутніх чемпіонів, які прославлятимуть Ніжин своїми досягненнями на світовій спортивній арені», – зазначив Олександр Кодол.

СПОРТ

«ДЕСНА» виграє «туманне протистояння»

Минулої суботи, 10 листопада, на стадіоні імені Гагаріна в обласному центрі «Десна» приймала одного з аутсайдерів футбольної Прем'єр-ліги – одеський «Чорноморець».

ХТО ТАМ УДАРИВ?..

Того дня в Чернігові був густий туман, тому під час матчу з коментаторської позиції не було видно не тільки протилежної трибуни, де розмістилися фанати, а й навіть далека брівка губилася в імлі... Білий м'яч також часто розчинявся в тумані, і сказати, де він, виявлялося складно. «Хто вдарив, де м'яч?..» – періодично питали один у одного колеги-журналісти, не завжди знаходячи відповідь.

Кажуть, у таку погоду в туманній Англії матчі не проводять...

На перших хвилинах ініціативою явно більше володіли гості, в той час як деснянці оговталися лише ближче до середини першого ігрового відрізка: на 26-й хвилині Хльобас прокинув м'яч на правий фланг на Картушова, той увірвався у штрафну... Удар! Але м'яч винесли захисники.

Ключовий момент у матчі стався на 42-й хвилині: Дмитро Рижук із «Чорноморця» отримав другу жовту, а відтак і червону картку – гості залишилися у меншості.

У нерівних складах активнішими були гравці «Десни». На 55-й хвилині у результаті розіграшу штрафного Артем Фаворов скинув м'яч на Дениса Безбородька, а наш напад-

ник відправив снаряд у ціль. 1:0.

На 64-й хвилині, після навісу з лівого флангу, Олександр Волков у один дотик переправив снаряд Артемові Фаворову, й цього разу вже Артем відзначився забитим м'ячем. 2:0.

Після цього гра проходила під повним контролем «Десни», а гравці «Чорноморця» думали швидше про те, як не пропустити третій м'яч, ніж про те, як відігратися. 2:0 – шоста перемога «Десни» в сезоні, яка ще на крок наближає чернігівців до таких бажаних єврокубків.

– Першим таймом тренерський штаб залишився незадоволений. Перш за все, неправильно діяли позиційно, особливо на початку атак – акценти неправильно розставляли, що навіть певним чином здивувало мене. У другому таймі була трохи інша гра, ми заспокоїлися, діяли холоднокровно, непогано грали у пас, створювали мо-

менти, – підб'є підсумки матчу головний тренер «Десни» Олександр Рябоконт.

НА ІНШИХ МАЙДАНЧИКАХ

У Вищій лізі жіночого чемпіонату України з футболу «Єдність-ШВСМ» із Плисок також здобула перемогу над однією з аутсайдерок турніру – «Родиною-Ліцеєм» із Костополя – 2:0.

У матчі-відповіді 1/4 фіналу Кубка України з футболу серед чоловіків-аматорів «Авангард» (Корюківка) на виїзді значно поступився «Вовчанську» з однойменного міста – 0:4. І таким чином завершив свій шлях у Кубку.

У битві новачків жіночої волейбольної Суперліги чернігівський «Університет-ШВСМ» двічі на своєму паркеті програв хмельницькому «Новаторові» – 0:3 (10:25, 15:25, 23:25) та 1:3 (24:26, 25:20, 15:25, 19:25). Після дванадцяти ігор у команди з Сіверщини три перемоги й передостаннє, сьоме місце в таблиці. Щоправда, від тернопільської «Галичанки», яка займає 4-ту сходинку, чернігівських дівчат відділяє лише одна перемога.

У британському Манчестері бій у середній вазі чернігівця Дмитра Митрофанова з голландцем Джіно Кантерсом закінчився... внічию з рахунком 35:35. Це був третій професійний бій чернігівця і перший, який він не зміг виграти.

А ось у Першій лізі чоловічого чемпіонату України з баскетболу БК «Чернігів» на своєму паркеті двічі поступився «Полтаві» – 77:80 і 55:73. Після шести ігор підлеглі Олександра Хоменка з шістьма поразками замикають турнірну таблицю групи 4.

Сергій КАРАСЬ

ІМПРЕЗА

Юрій ПЛАКСЮК: «Журналістську творчість ніщо не замінить»

УЧернігівській обласній універсальній науковій бібліотеці імені В. Г. Короленка відбулася резонансна імпреза. Напередодні Дня працівників радіо, телебачення та зв'язку (професійного свята України, котре відзначається 16 листопада) презентував свій ошатний двотомник «Все в минулому» знаний журналіст, заслужений працівник культури України, колишній очільник Держкомтелерадіо України Юрій Плаксюк. Вів презентацію президент Міжнародної літературно-мистецької Академії Сергій Дзюба, котрий урочисто вручив гостеві Міжнародну літературну премію імені Миколи Гоголя «Тріумф», якою Юрій Олександрович відзначений за цю чудову книжку. В імпрезі взяли участь відомі журналісти нашої Чернігівщини Анатолій Тютюнник, Леонід Мельник, Ольга Капустян, Микола Будлянський, Григорій Войток, Леонід Юревич, Яна Титенко; працівники бібліотеки імені В. Г. Короленка Валентина Куценко. Прозвучали популярні пісні «Дзвонар» і «Козацька душа», котрі поет Юрій Плаксюк створив разом із видатним українським композитором Олександром Злотником (їх виконують зірки української естради Оксана Білозір та Віталій Білоножко).

– Юрію Олександровичу, ваша книжка – це велика подвижницька робота: в кожному томі – близько 600 сторінок.

– Справа навіть не в обсязі. Це книга про Україну, її історію, про складну долю – від початку ХХ століття й до завершення Другої світової війни. Причому книга – не хронологічно-документальна, а художня. Однак усі події, які там описані, – правдиві, і люди – цілком реальні, зокрема й відомі державні діячі. Власне, це й історія мого рідного Полонського району на Хмельниччині, але ж вона невіддільна від історії України. Взагалі, Полонне – одне з найдавніших міст України, відоме з 996 року! У книжці зібрано немало справді цікавих фактів. Наприклад, у Полонні приїждив визначний чеський філософ, державний діяч, майбутній перший президент Чехословаччини (у 1918-1935 роках) Томаш Гарріг Масарик. Він спеціально прибув туди в 1918-му, адже саме під Полонним, у селі, що зветься Велика Березна, були розміщені інтерновані три з половиною тисячі чеських військових, які відмовилися бути на боці Німеччини і здалися в полон російській (царській) армії. Близько 20 тисяч чеських вояків тоді доставили в Київ, а 3,5 тисячі лишили під Полонним. І Томаш Масарик приїхав їх агітувати повернути нову Чехословацьку державу. На щастя, мої предки бачили та знали ці події.

– Однак і для нашого Придесення ви – людина своя, адже нерідко буваєте тут, та й ваші предки – родом із Чернігівщини.

– Так, і моя дружина звідси, з села Биринового Новгород-Сіверського району. Взагалі ж, пращід мій по батьковій лінії – з півночі Чернігівської області, саме з Новгород-Сіверщини. Тут предки займалися льонярством, а згодом переїхали на Хмельниччину, де з'явилася залізничне сполучення, відкрилися фаянсові заводи, паперова фабрика. Серед персонажів книжки – Йосип Сталін та його оточення... Скажімо, після того як вийшла стаття Сталіна «Запаморочення від успіху» (де підкреслювалася необхідність дотримання примусової колективізації і знищення куркульства як класу) й унаслідок жорстоких, кривавих репресій розгорілися великі народні бунти, на Хмельниччину прибув Григорій Котовський, аби зняти цю напругу. Перед цим, рік тому, за вказівкою Балицького у Грицеві розстріляли колону – близько п'ятисот людей, які йшли з вимогою припинення насильства...

– Скільки писалася книжка?

– Взагалі – довго. Але протягом трьох років я працював інтенсивно. Адже у 2014-му виповнилося сто років із початку Першої світової війни. Це мене також спонукало до творчості, осмислення тих буремних подій нашої історії. У центрі книги – розповідь про долі трьох друзів, які пішли на війну... Мій дід по батьковій лінії був у полоні в Австро-Угорщині, в одному концтаборі разом із Михайлом Тухачевським; і так доля повелася, що рідний син діда, мій дядько, який служив в охороні Кремля, особисто арештував маршала Тухачевського... Хоча радянські історики пишуть, що Тухачевського арештували на Волзі, в Куйбишеві, в обкомі партії. Ні, насправді все було зовсім інакше. У книжці таких історій багато. Я не вважаю себе професійним письменником, передусім я – журналіст. Однак мені не хотілося тільки переповідати зібране в архівах і почуте від моїх близьких. Адже все це потребувало глибокого, небайдужого та художнього осмислення, я прагнув цікаво та правдиво відтворити той час, колоритно змалювати характери людей.

– Трилий час ваше життя було пов'язане з телебаченням та радіо. Завдяки вашому клопотанню й за безпосередньої участі на Чернігівщині споруджено три телевізійні вежі: це – Новгород-Сіверський і Сосницький телерадіопередавальні центри й телевізійна вежа в Ніжині.

– Я дуже позитивно ставлюся до телебачення і радіо. Звісно, вони сьогодні переживають складний період, мають досить потужну конкуренцію: в Інтернеті, й зокрема в соціальних мережах. Утім, і телебачення, й радіо розвиваються, вони відстоюють незалежність України, популяризують українську мову, культуру й літературу, національні традиції; дуже оперативно інформують суспільство про найважливіші новини, коментують та аналізують їх. Вони мають мільйони своїх шанувальників, власну неповторну харизму, тобто відіграють дуже важливу роль у житті держави. Знаєте, от колись говорили, що з появою радіо зникнуть газети; потім, коли з'явилася телебачення, «прогнозували» закриття радіомовлення; нині дехто квапиться запевняти, що нібито Інтернет знищить телебачення... Ні, не буде такого! Адже все це потрібне – телебачення, радіомовлення, газети. Звісно, у кожного – свої глядачі, слухачі, читачі; але саме в комплексі, у поєднанні маємо справді повноцінні та високоефективні українські ЗМІ. З'явилося нове потужне обладнання, і це добре. Однак творчість журналістську ніщо не замінить. Я в цьому широкі переконаний.

Спілкувався Сергій КВІТНИЦЬКИЙ